

Dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne Č.j. Vyřizuje / linka Datum
MHMP 477553/2017 **Mgr. Hana Tomečková 28.03.2017**
Sp. zn. / **2815**
S-MHMP 381466/2017 Počet listů **9/** příloh **0**

Věc: rozhodnutí o stížnosti

Hlavní město Praha, Magistrát hl. m. Prahy, odbor kontrolních činností jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) InfZ o stížnosti pana [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (dále „žadatel“, popř. „stěžovatel“), ze dne 2. 3. 2017 ve smyslu ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, na postup povinného subjektu - Městské části Praha 10, se sídlem Vršovická 68, 101 38 Praha 10, při vyřizování žádosti o poskytnutí informace podané u povinného subjektu dne 1. 2. 2017

t a k t o :

výše úhrady nákladů 600 Kč při vyřizování žadatelovy žádosti ze dne 1. 2. 2017, sdělená žadateli dopisem ze dne 21. 2. 2017, č.j. P10-020052/2017 **se** dle ust. § 16a odst. 7 písm. a) InfZ, **potvrzuje.**

Odůvodnění:

I.

Dne 1. 2. 2017 podal u povinného subjektu žadatel žádost o informace ve znění:

„žádám o poskytnutí zápisů a programů jednání níže uvedených výborů (vč. prezenčních listin, které jsou dle jednacího řádu součástí zápisu z jednání těchto výborů zastupitelstva MČ od 1.6. 2016:

-finanční výbor

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1
tel.: Kontaktní centrum: 12 444, fax: 236 007 157
e-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/financi-vybor.aspx>

-kontrolní výbor

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/kontrolni-vybor.aspx>

-výbor pro životní prostředí

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/vybor-pro-zivotni-prostredi.aspx>

-návrhový výbor

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/navrhovy-vybor.aspx>

-výbor dopravy a cyklostezek

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/vybor-dopravy-a-cyklostezek.aspx>

-sportovní výbor

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/sportovni-vybor.aspx>

-výbor zdravotní a sociální

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/vybor-zdravotni-a-socialni.aspx>

-výbor pro udělování čestného občanství

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/vybor-pro-udelovani-cestneho-obcanstvi.aspx>

-výbor pro strategické investice

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/vybor-pro-strategicke-investice.aspx>

-výbor pro kulturu a památky

<http://praha10.cz/volene-organy/zastupitelstvo-mc/seznam-zastupitelu-a-vyboru/vybor-pro-kulturu-a-pamatky.aspx>“

Veškeré informace žádal žadatel zaslat elektronicky.

Přípisem, č.j. P10-018160/2017, dne 15. 2. 2017 zaslal povinný subjekt žadateli vyznění o prodloužení lhůty o deset dnů dle ust. § 14 odst. 7 písm. c) InfZ, čímž prodloužil vyřízení žádosti do dne 27. 2. 2017.

Téhož dne vyjádřil žadatel emailem nesouhlas s prodloužením lhůty, neboť k němu neshledal důvod.

Dne 21. 2. 2017 vypravil povinný subjekt oznámení o výši úhrady nákladů za poskytnutí informace, č.j. P10-020052/2017, které bylo doručeno žadateli dle dokladu o doručení dne 25. 2. 2017.

Žadatel následně podal stížnost na postup povinného subjektu ze dne 2. 3. 2017, která byla doručena povinnému subjektu dne 6. 3. 2017. Ve stížnosti žadatel nesouhlasí jak s výší úhrady nákladů, tak s prodloužením lhůty pro vyřízení žádosti o deset dnů.

Povinný subjekt předložil stížnost spolu se spisovým materiálem dne 13. 3. 2017 nadřízenému orgánu k posouzení a rozhodnutí.

II.

S ohledem na skutečnost, že požadované informace se vztahovaly k samostatné působnosti městské části, neboť se týkaly písemností vyhotovených výbory zastupitelstva městské části, žádost o informace byla vyřizována povinným subjektem v samostatné působnosti. Věcná příslušnost hlavního města Praha, Magistrátu hl. m. Prahy jako nadřízeného orgánu k řešení podané stížnosti vyplývá z ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 InfZ ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu.

III.

Nadřízený orgán posoudil stížnost a předložený spisový materiál a konstatuje následující.

Stížnost je včasná, neboť byla podána do třiceti dnů ode dne oznámení o stanovení výše úhrady. Byla podaná osobou oprávněnou, tedy žadatelem, avšak není dle názoru nadřízeného orgánu důvodná.

IV.

Nejprve se nadřízený orgán zabýval námitkou stěžovatele proti postupu povinného subjektu v případě oznámení o prodloužení lhůty k vyřízení žádosti dle ust. § 14 odst. 7 InfZ.

Dne 15. 2. 2017 zaslal povinný subjekt žadateli vyrozumění o prodloužení lhůty z důvodu ust. § 14 odst. 7 písm. c), č.j. P10-018160/2017. Ve vyrozumění povinný subjekt uvedl mmj., že je nutná spolupráce mezi vyřizujícím odborem komunikace a kontroly a všemi výbory zastupitelstva, jichž se žádost přímo týká.

Ve své stížnosti ze dne 2. 3. 2017 žadatel uvedl, že odpověděl na přípis ze dne 15. 2. 2017 o prodloužení lhůty týž den prostřednictvím emailu. Ve své odpovědi uvedl nesouhlas s prodloužením lhůty, neboť žadatel je přesvědčen, že veškeré informace má povinný subjekt k dispozici elektronicky, přičemž jejich dohledání nevyžaduje administrativní zátěž a interní komunikaci. Dále žadatel ve stížnosti uvedl, že na tuto odpověď neobdržel žádnou reakci.

Nadřízený orgán věc posoudil následovně. Dle ust. § 14 odst. 7 písm. c) InfZ může prodloužit povinný subjekt lhůtu pro vyřízení žádosti ze závažného důvodu, kterým je konzultace mezi dvěma nebo více složkami povinného subjektu, které mají závažný zájem na předmětu žádosti. Není pravdou, jak tvrdí stěžovatel, že součinnost několika vlastních složek povinného subjektu je irrelevantní. Naopak tuto součinnost přímo InfZ předpokládá jako důvod možného prodloužení lhůty.

Pro posouzení oprávněnosti prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o informace je důležité zjištění, zda povinný subjekt dodržel veškeré podmínky zmiňovaného ustanovení.

Nadřízený orgán zkoumal, zda byl dán tzv. „závažný zájem na předmětu žádosti“. Závažný zájem je dán tehdy, jestliže se informace týkají působnosti jiné složky povinného subjektu, a zároveň, pokud vyřízení žádosti může být z hlediska této složky vyřizujícího povinného subjektu důležité.

Výbory zastupitelstva městské části lze bezesporu vnímat jako „jiné složky povinného subjektu“. Jedná se o samostatné poradní orgány zastupitelstva městské části, přičemž odbor kontroly a komunikace jako vyřizující útvar spadá pod úřad městské části a tvoří další složku povinného subjektu. Již z formulace žadatelovy žádosti je zřejmé, že žádost se týká všech výborů zastupitelstva, tedy více složek povinného subjektu, které byly původci informací, přičemž odbor kontroly a komunikace koordinoval poskytnutí výsledné odpovědi. Vyřízení žádosti tedy vyžadovalo spolupráci jedenácti samostatných složek povinného subjektu a tato podmínka je naplněna.

Dle odborné komentářové literatury (*Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 724 a 725*) je pak zájem na vyřízení žádosti nutno chápat nejen získání informací jako takových od těchto složek, ale např. i pokud je nutné či vhodné poskytnout doplňující či doprovodné informace, které může z logiky věci předat pouze složka, která je původcem informace. Posouzení, zda jiná složka bude mít závažný zájem, přísluší složce pověřené vyřízením žádosti. Pro oprávněné prodloužení lhůty dokonce dle výše uvedené literatury postačuje, pokud se vyřizující složka důvodně domnívá, že takovýto zájem existuje.

Ve vyrozumění o prodloužení lhůty je povinný subjekt povinen důvody vyložit žadateli, a zároveň tyto skutečnosti doložit do spisu.

I druhá podmínka je dle názoru nadřízeného orgánu naplněna. Původci žadatelem dotazovaných písemností jsou bez výjimky výbory zastupitelstva, tedy poradní orgány samostatně stojící na půdě povinného subjektu, povětšinou tvořené zastupiteli, popř. i jinými osobami mimo úřad městské části. Vyřizující odbor se oprávněně mohl domnívat, že původci informací mohou mít k žádosti a požadovaným písemnostem doplňující informace či výhrady, pro které by nebylo možno jednotlivé části jimi vytvořených písemností poskytnout a kterými by bylo potřeba se zabývat, neboť jenom oni znali průběh a obsah jednání jednotlivých výborů. Logicky tak požádal o součinnost všechny zainteresované složky interní komunikací řádně doloženou ve spise, čímž zajistil možnost předsedům výborů či jiným odpovědným pracovníkům se k žádosti vyjádřit, popř. uvést doplňující informace, a zároveň si pojistil skutečnost, že nebude opomenuta žádná požadovaná písemnost. To vše v zájmu žadatele tak, aby jeho žádost byla řádně vyřízena. Námitka stěžovatele o tom, že veškeré informace jsou elektronicky zpracované, na nutnosti spolupráce více složek povinného subjektu nic nemění. Z interní komunikace obsažené ve spise navíc vyplývá, že odbor komunikace a kontroly skutečně nedisponoval všemi požadovanými písemnostmi a nutnost spolupráce tak byla reálná.

Výše uvedeným postupem naplnil povinný subjekt předpokládané znaky užití ust. § 14a odst. 7 písm. c) InfZ.

Rovněž oznámení o prodloužení bylo řádné, neboť bylo zasláno včas, resp. před uplynutím řádné patnáctidenní lhůty k poskytnutí informací, a obsahovalo vysvětlení pro žadatele, z jakého důvodu je nutno lhůtu prodloužit.

Dle názoru nadřízeného orgánu nelze ani shledat pochybení v postupu povinného subjektu, který neodpověděl na email žadatele ze dne 15. 2. 2017, ve kterém žadatel nesouhlasí s prodloužením lhůty, ani tento email nepostoupil nadřízenému orgánu k posouzení.

Pokud žadatel s prodloužením lhůty pro vyřízení žádosti nesouhlasí, má možnost se proti postupu bránit, avšak až následně v rámci stížnosti dle ust. § 16a InfZ. Prodloužení lhůty totiž samo o sobě stížnosti nepodléhá, takže zákonnost tohoto úkonu může být posuzována až v rámci stížnosti na věcné vyřízení žádosti, popř. jako je tomu v tomto případě, až v rámci stížnosti proti výši úhrady nákladů. Jinak řečeno, pokud žadatel nesouhlasí s prodloužením lhůty, je přesto povinen je strpět a stížnost proti takovému postupu podat až po uplynutí této prodloužené lhůty. Email ze dne 15. 2. 2017 je tak po obsahové stránce stížností předčasnou, která není řešena v rámci procesních pravidel dle InfZ. Nadřízený orgán přesto apeluje na povinný subjekt, aby v rámci dobré správy o této skutečnosti pro příště žadatele informoval např. neformálním způsobem, aby žadatel nebyl v nejistotě, zda jeho podání bylo posuzováno či nikoli.

V.

Dále se nadřízený orgán zabýval námitkami stěžovatele ohledně výše úhrady nákladů.

Aby povinný subjekt mohl uplatnit úhradu nákladů dle ust. § 17 InfZ, musí být oznámení o výši úhrady nákladů učiněno řádně a včasně.

Včasností se dle ust. § 17 odst. 3 InfZ rozumí ve lhůtě před poskytnutím informací.

Žádost byla podána dne 1. 2. 2017, přičemž povinný subjekt řádně prodloužil lhůtu pro vyřízení žádosti o deset dnů, tedy do dne 27. 2. 2017, viz výše. Oznámení o stanovení výše úhrady ze dne 21. 2. 2017, č.j. P10-020052/2017 bylo vypraveno téhož dne a bylo tedy včasné.

Aby bylo oznámení též řádné, je potřeba, aby obsahovalo poučení o možnosti podat opravný prostředek a řádné odůvodnění výše úhrady. Funkcí odůvodnění výše úhrady v oznámení je zejména to, aby se žadatel měl možnost seznámit s důvody jeho platby a s tím spojenou náročností vyřízení jeho žádosti. Do výzvy je tedy nutné přímo zahrnout, v čem povinný subjekt spatřoval mimořádnou rozsáhlost vyhledávání, jaké činnosti povinný subjekt zahrnul do času započítaného k úhradě, uvést jednotkovou sazbu a počet hodin, kterým se věnoval vyřizování žádosti.

Oznámení o výši úhrady ze dne 21. 2. 2017 obsahovalo poučení o možnosti podat opravný prostředek, upozornění na skutečnost, že pokud nebude úhrada zaplacená, bude žádost odložena ve lhůtě 60 dnů, dále oznámení, že informace budou zaslány po uhrazení částky spolu s vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti v části osobních údajů třetích osob, celkovou časovou náročnost „vyhledávání“ 2 hodiny 49 minut, sazbu za jednotku, resp. za každou započatou hodinu 200 Kč, a rovněž celkovou výši úhrady 600 Kč.

V odůvodnění úhrady pak podrobně povinný subjekt rozvedl, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání spatřuje v nutnosti projít všechny požadované písemnosti, které čítají přes 400 stran. V těchto písemnostech pak bylo nutno vyhledat případné údaje chráněné zákonem, zejm. zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, v platné, znění, a to v souvislosti s ust. § 8a InfZ. V této souvislosti rovněž poukázal povinný subjekt v oznámení o výši úhrady na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2014, č.j. 5 As 76/2014-23, který tento postup aprobuje. V odůvodnění oznámení se rovněž povinný subjekt zabýval zjištěním, zda informace nespádají do kategorie, na kterou by měl žadatel jako tzv. „privilegovaný žadatel“ dle zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, v platném znění, coby občan městské části nárok bez anonymizace. Odpověď na tuto otázku však je dle povinného subjektu záporná, tudíž k anonymizaci muselo dojít. Rovněž v odůvodnění povinný subjekt uvedl, že předmětné činnosti se věnoval jeden zaměstnanec odboru kontroly a komunikace, a to v následujícím časovém rozsahu:

- písemnosti kontrolního výboru – 23 minut
- písemnosti finančního výboru – 10 minut
- písemnosti výboru pro životní prostředí – 21 minut
- písemnosti návrhového výboru – 3 minuty
- písemnosti výboru dopravy a cyklostezek – 15 minut
- písemnosti výboru sportovního – 16 minut
- písemnosti výboru zdravotního a sociálního – 21 minut
- písemnosti výboru pro udělování čestného občanství 3 minuty
- písemnosti výboru pro strategické investice – 12 minut
- písemnosti výboru pro kulturu a památky – 45 minut

Z výše uvedeného je patrné, že žadatel z obsahu oznámení měl možnost seznámit se s důvody požadavku na úhradu nákladů. Povinný subjekt tedy dostal povinnosti odůvodnit oznámení o výši úhrady, a jeho oznámení bylo řádné.

Nadřízený orgán proto dále přistoupil k přezkoumání oprávněnosti požadované úhrady.

Žadatel ve své stížnosti ze dne 2. 3. 2017 nesouhlasí s výkladem rozsudku NSS č.j. 5 As 76/2014-23, tak jak jej provedl povinný subjekt a uvádí, že uváděný rozsudek se týkal zvýšené časové náročnosti prováděné činnosti (vyhledávání za účasti třetí osoby), nikoli mimořádně rozsáhlého vyhledávání v konkrétních podmínkách povinného subjektu dle ust. § 17 InfZ.

S touto námitkou nadřízený orgán nemůže souhlasit. Judikatorní praxe, a stejně tak i jurisprudence (již zmiňovaný komentář k zákonu o svobodném přístupu k informacím, str. 1021) dovodila, že pod právně neurčitý pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání je možno zahrnout i dobu spojenou s vyhledáváním a vylučováním chráněných údajů z požadovaných dokumentů. Od tohoto názoru nemá nadřízený orgán důvod se odchýlit.

Ratio decidendi zmiňovaného rozsudku netvoří vyhledávání za účasti třetí osoby, jak tvrdí stěžovatel. Naopak rozsudek se zaměřuje na vyhledání osobních údajů vlastními zaměstnanci soudu, stejně jako v nyní projednávaném případě to byl vlastní pracovník úřadu městské části, který časově náročnou činnost prováděl. Rozsudek se pak plně věnuje: „vyhledání ve všech požadovaných rozhodnutích případných informací, které nelze podle § 7, § 8a, § 9, § 10 a § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnout (zejména informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje, pokud by jejich poskytnutí bylo v rozporu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu – viz § 8a cit. zákona).“

Stejně jako v případě rozsáhlých rozsudků soudů, kterými se zabýval výše zmiňovaný rozsudek, ani v případě písemností spojených s jednáními výborů zastupitelstva městské části nelze přítomnost osobních údajů v žádné z písemností předem vyloučit. Výbory zastupitelstva jako poradní orgány vrcholného samosprávného orgánu nezřídka jednají o záležitostech nejen samosprávy a městské části jako takové, ale rovněž jejich jednotlivých občanů. Je tedy v každém případě třeba tyto písemnosti důkladně projít (pročíst) a identifikovat tyto případné údaje, které poskytnuty být nemohou a které tedy mají být v poskytnutých kopiích anonymizovány, resp. znečitelněny. Tuto činnost, která může být v případech písemností čítajících desítky, resp. stovky stran značně časově náročná, tedy musí pracovníci povinného subjektu vykonat v každém případě, i tehdy, pokud nakonec po této kontrole požadovaných písemností vyjde najevo, že žádné takové údaje, které by měly být znečitelněny, neobsahují.

Dle nadřízeného orgánu povinný subjekt podřadil správně vyhledání všech případných osobních údajů ve velkém množství požadovaných informací pod pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Je třeba vzít v potaz nejen velké množství, konkrétně přes 400 stran textu, ale rovněž charakter požadovaných informací. Jak již uvedl nadřízený orgán výše, výbory zastupitelstva se na svých jednáních zabývají rovněž záležitostmi svých konkrétních občanů, ať už přímo či jako tzv. přizvaných hostů, které je typicky nutno identifikovat pro potřeby jednání, aby bylo zřejmé, o jaké záležitosti se jedná. Proto je logické, pokud povinný subjekt osobní údaje v požadovaných písemnostech předpokládal, a proto vyhledával.

Zároveň povinný subjekt řádně doložil do spisu mimořádnou náročnost, neboť jeden jeho pracovník se věnoval vyřízení žádosti o informace 2 hodiny 49 minut, přičemž musel pečlivě projít všechny požadované písemnosti a identifikovat chráněné údaje. Nemohl tak vykonávat svou agendu. Toto bylo do spisu doloženo pomocí úředních záznamů tohoto pracovníka, které obsahovaly datum, popis činnosti, časové rozmezí, ve kterém se věnoval vyřizování žádosti a rovněž i výsledek, resp. seznam jím nalezených chráněných údajů. Úředních záznamů dokumentujících činnost pracovníka při vyhledávání chráněných informací je do spisu založeno devět, přičemž časová náročnost odpovídá údajům uvedeným v oznámení o úhradě nákladů.

Žadatel ve své stížnosti uvádí, že požadované dokumenty jsou ze své podstaty povinnému subjektu běžně dostupné a nemusí být obtížně vyhledávány, a dále cituje rozsudek NSS zabývající se výkladem pojmu mimořádně rozsáhlé vyhledávání, kdy mimořádně rozsáhlým vyhledáváním je též jestli shromáždění informací bude pro subjekt představovat v jeho podmínkách časově náročnou činnost.

K tomu nadřízený orgán uvádí, že postup povinného subjektu citovanému rozsudku neodporuje, neboť činnost, kterou vynaložil při vyhledávání chráněných informací, byla časově náročná. Dále nadřízený orgán upozorňuje, že žadateli nebyl účtován čas, který povinný subjekt strávil shromažďováním písemností. Jeho námitka ohledně běžné dostupnosti a elektronickém vedení těchto písemností bez nutnosti náročného vyhledávání fyzického uložení těchto dokumentů je tak irelevantní.

Žadatelem uváděná veřejnost jednání výborů zastupitelstev nemá s problematikou ochrany osobních údajů dle zákona č. 101/2000 Sb., mnoho společného. Osobní údaje obsažené v písemnostech jednotlivých výborů podléhají rovněž ochraně osobních údajů, a povinný subjekt jako správce těchto údajů s nimi musí nakládat a chránit je dle zákona. Veřejnost jednání výboru zastupitelstva sama o sobě nezakládá automatický souhlas subjektu údajů s poskytnutím svých údajů třetí osobě na základě infožádosti, což ostatně dokládá i stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 2/2004 a judikatura NSS, např. rozsudek č.j. 6 As 40/2004-62.

Výjimkou by ovšem bylo, kdyby požadované informace spadaly do kategorie, na které by měl žadatel nárok jako tzv. „privilegovaný žadatel“, resp. jako občan ve smyslu ust. § 8 písm. e) zákona č. 131/2000 Sb. V takovém případě by vůbec nebylo nutno chráněné informace vyhledávat, neboť by na ně měl žadatel nárok dle jiného právního předpisu. K této situaci však nedošlo, neboť dle uváděného ustanovení má občan městské části právo nahlížet pouze do usnesení výborů zastupitelstva. Toto ustanovení se tak nevztahuje na požadované zápisy a programy jednání.

S touto skutečností se řádně zabýval povinný subjekt již v odůvodnění oznámení o výši úhrady a žadatel tak s touto skutečností již byl obeznámen.

Ani další námitku žadatele nepovažuje nadřízený orgán za opodstatněnou. Žadatel ve své stížnosti ze dne 2. 3. 2017 uvádí, že: „dle č.j. P10-123635/2013 při požadování totožných dokumentů nebyla ze strany povinného subjektu za poskytnutí těchto dokumentů požadována úhrada“.

Žádost z roku 2013 se nezabývala totožnými dokumenty, jak tvrdí žadatel, nýbrž pouze obdobnými. Jednalo se tehdy o zápisy a prezenční listiny čtyř výborů ze zcela jiného časového období. Rovněž rozsah byl jiný, tehdejších zhruba sto stran oproti nyní požadovaným více než čtyř stům stran. Nadto nadřízený orgán upozorňuje, že vyžadovat úhradu nákladů je právem, nikoli povinností povinného subjektu a záleží na jeho uvážení, jakou činnost již bude považovat za mimořádně rozsáhlé vyhledávání a tím pádem podléhající zpoplatnění.

VI.

Na základě výše uvedeného nadřízený orgán konstatuje, že neshledal postup povinného orgánu vadným, způsob výpočtu i rozhodné skutečnosti doložil a je tak na místě potvrdit výši úhrady.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Ing. Irena Ondráčková v.r.
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí bude doručen stěžovateli do vlastních rukou (s dodejkou) prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb: [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED]
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datové schránky povinnému subjektu: Úřad městské části Praha 10, Vršovická 68, 101 38 Praha 10, **ID DS: irnb7wg**
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen spolu s předloženým spisovým materiálem povinnému subjektu – Úřadu městské části Praha 10, Vršovická 68, 101 38 Praha 10
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Magistrátu hl. m. Prahy.